

In Memoriam Pièrre Heylands...

Onlangs is oud lid van onze harmonie Dhr. Pierre Heylands overleden. Door een misverstand waren bestuursleden en leden van de Harmonie hiervan niet op de hoogte en zijn daarom helaas niet op zijn begrafenis aanwezig kunnen zijn. Daarom is het op zijn plaats om achteraf iets over hem op te schrijven.

Het was vlak na de oorlog. De Harmoniezaal was nog maar net verlaten door de Amerikaanse bevrijders die er tot dan toe hun plaatselijk hoofdkwartier hadden gevestigd.

Enkele muzikanten van de Harmonie deden pogingen om de overgebleven instrumenten weer bespeelbaar te maken. Zittend op de trappen van de Harmoniezaal luisterde ik dan als jochie van acht stiekem mee.

Die muzikanten waren, Pierre Heylands, Frans Zuylen en Sjang Mertens. Ondanks de in slechte staat verkerende instrumenten speelden zij de sterren van de Hemel.

Pièrre maakte op mij altijd extra indruk, want hij bespeelde de trombone en als leerling muzikant had ik maar een ideaal en dat was ooit zo goed spelen als Pièrre. Met z'n drieën namen Pièrre, Frans en Sjang vaak deel aan solistenconcoursen, ze gingen dan steevast met de hoogste eer strijken. Pièrre was een hele goeie muzikant met een fenomenale toon. Evenals de twee anderen beschikte hij over een formidabele techniek.

Ik vond het een eer om enkele jaren later als beginnend muzikant als trombonist naast hem te mogen zitten. Op een vriendelijke manier bracht hij mij de muzikale kneepjes bij. Hij was altijd goed gehumeurd en hem was niets teveel als het ging om het wel en wee van de harmonie.

Helaas moest hij vanwege drukke werkzaamheden, als eigenaar van een kruidenierszaak en later als eigenaar en uitbater van Hotel Oranje te Sittard, het lidmaatschap bij onze harmonie opgeven.

Hij zei daardoor de muziek niet helemaal vaarwel, hij bleef trouw als supporter en was vaak te gast tijdens optredens van onze harmonie.

Als trombonist was ik dan altijd goed zenuwachtig, ik had het gevoel dat hij dan ook een beetje voor mij kwam en speciaal op mij lette. Ik vond het een eer als hij na het optreden naar me toe kwam en me een schouderklopje gaf met de woorden: "Cor het was goed, ik heb genoten".

Ook speelde hij nog wel eens bij gelegenhedskapellen tijdens carnaval.

Ik schaar hem bij de groten, zoals Frans en Sjang die reeds lang niet meer bij ons zijn, wie weet misschien treffen ze elkaar en keuvelen ze na over die tijd in de harmoniezaal toen ze daar oefenden voor het solistenconcours en de sterren van de hemel werden gepeeld.

Cor Geilen